

WYTYCZNE DLA AUTORA ZGLASZAJĄCEGO TEKST DO PUBLIKACJI W „BIULETYNIE HISTORII SZTUKI”

TEKST

Redakcja przyjmuje teksty w formatach .doc, .docx lub .rtf z wstawioną numeracją stron, złożone czcionką Times New Roman (12 punktów), z interlinią 1,5.

W tekście wszystkie tytuły (dzieł sztuki, utworów literackich i muzycznych, filmów itp.) powinny być zapisane kursywą; tytuły czasopism w cudzysłowach typograficznych „Tytuł Czasopisma”. Kursywą należy wyróżniać także tytuły/nazwy wystaw, np. *Salon Wiosenny im. Józefa Piłsudskiego, Wystawa Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”*. Nazwy wystaw mających charakter imprez cyklicznych zapisujemy bez kursywy, każdy człon nazwy dużą literą (np. I Ogólnopolska Wystawa Plastyki), podobnie jak nazwy imprez artystycznych (np. Biennale Form Przestrzennych w Elblągu, Międzynarodowe Spotkania Artystów, Naukowców i Teoretyków Sztuki w Osiekach, Wystawa i sympozjum „Złotego Grona” w Zielonej Górze).

Kursywą zaznaczone być powinny także wszystkie słowa i wyrażenia obcojęzyczne.

Wszystkie cytaty (zarówno w tekście głównym, jak i w przypisach) winny być ujęte w cudzysłów typograficzny – „Lorem ipsum dolor sit amet consectetur”. Jako cudzysłowu drugiego stopnia należy używać tzw. cudzysłów francuski – «Lorem ipsum dolor sit amet consectetur». Jeżeli zaistnieje konieczność wprowadzenia cudzysłowu trzeciego stopnia, można zastosować cudzysłów apostrofowy – ‘Lorem ipsum dolor sit amet consectetur’.

Teksty cytowane pochodzące sprzed 1800 r. oraz niepublikowane teksty źródłowe niezależnie od czasu ich powstania winny być przytoczone w brzmieniu oryginalnym. W pozostałych tekstach należy uwspółcześnić ortografię, interpunkcję i gramatykę, zachowując oryginalne brzmienie imion i nazwisk, nazw geograficznych, tytułów (ewentualnie podając w nawiasach kwadratowych [Lorem ipsum dolor sit amet consectetur] brzmienie właściwe), a także składnię nawet w konstrukcjach niepoprawnych z dzisiejszego punktu widzenia. Zasada uwspółcześniania zapisu generalnie dotyczy również tytułów książek i czasopism wydanych po 1800 r. (np. „Kurier” a nie „Kuryer” czy „Kurjer”, „Ilustrowany” a nie „Illustrowany”).

Opuszczenia w cytowanym tekście powinny być zaznaczone wielokropkiem w nawiasie kwadratowym [...]. Jeżeli tekst cytowany następuje po dwukropku, a nie zaczyna się od

pełnego zdania, należy to zaznaczyć w ten sam sposób (np. : „[...] ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit”¹). W nawiasie kwadratowym należy umieszczać wszystkie inne odautorskie ingerencje w tekst oryginalny.

Numeracja przypisów winna być zapisywana w sposób następujący: „Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit”¹. W przypadku, gdy przypis odnosi się do części zdania, jego numer umieszczany przed oddzielającym ją znakiem interpunkcyjnym (np. Lorem „ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit”¹, sed quia non numquam). Jeżeli zdanie kończy np. skrót „r.” lub „w.”, nie stawiamy drugiej kropki po numerze przypisu.

W tekście należy stosować skrócony zapis słów rok – np. 1925 r. (ale: w roku 1925) oraz wiek – np. XV w. (ale: w wieku XV). Zalecany jest także zapis np. XV-wieczny oraz lata 20. Określenia połowy czy ćwierci stulecia powinny być zapisane następująco: „w 2. ćwierci XVIII w.”, „1. połowa XX w.”.

W datach występujących w tekście głównym nazwa miesiąca winna być zapisana słownie (np. 10 lutego 1920 r.), tak samo w okresach (np. 7–8 listopada 1917 r., 1 lipca – 12 sierpnia 1933 r.). Przy różnych kalendarzach (np. juliańskim i gregoriańskim) należy zastosować zapis 12/25 września 1903 r., ale: 25 X/7 XI 1917 r. W datach wtrąconych w nawiasie miesiąc zapisuje się cyfrą rzymską i nie stosuje się skrótu r. na końcu (np. 25 X 1876). W przypisach należy stosować zapis miesięcy cyframi rzymskimi (poza cytatai i narracyjnymi fragmentami); w przypadku braku daty dziennej nazwę miesiąca zapisać należy zawsze słownie (np. w listopadzie 1918 r.).

Liczebniki jednowyrazowe zapisujemy słownie (np. jeden, dziesięć, sto, dwieście, pięćset, milion), pozostałe cyfrowo oddzielając spacją rzędy wielkości (np. 1 500, 780 356) lub z zastosowaniem skrótów tys., mln, mld (np. 5 tys., 10 mln, 7 mld).

PRZYPISY

Książki autorskie, prace zbiorowe i antologie

Imię (pełne) i zapisane wersalikami nazwisko autora/autorów, tytuł kursywą, miejsce wydania zgodnie z brzmieniem oryginalnym, rok wydania, strona/strony oddzielone półpauzą bez spacji (s. ??–??). W przypadku tłumaczeń imię i nazwisko tłumacza zapisane zwykłą czcionką

podajemy po tytule; można też podać informację o języku oryginału. Jeżeli książka została wydana w ramach serii, jej nazwę i numer tomu należy podać w nawiasie okrągłym na końcu po numerach stron.

Tytuły prac zbiorowych zapisujemy kursywą (nie wyróżniamy kursywą informacji, że tom jest zbiorem materiałów z konferencji), następnie podajemy imiona i pisane wersalikami nazwiska redaktorów/autorów opracowania, poprzedzając je skrótem red. lub oprac. (także w przypadku publikacji obcojęzycznych). Gdy autorów, redaktorów lub autorów opracowania jest trzech i więcej, po nazwisku pierwszego z nich wprowadzamy skrót **et al.** Jeżeli w oryginale nie zapisano inaczej, kolejne człony tytułu oddzielamy kropkami.

W przypadku braku miejsca lub roku wydania stosujemy ujęte w nawiasy kwadratowe skróty [s. l.] i [s. a.]. Miejsce i rok wydania przypuszczalne lub ustalone na podstawie innych źródeł zapisujemy w nawiasie kwadratowym, np. [Warszawa], [1889] lub [c. 1900]. Np.:

Piotr PASZKIEWICZ, *W służbie Imperium Rosyjskiego. Funkcje i treści ideowe rosyjskiej architektury sakralnej na zachodnich rubieżach cesarstwa i poza jego granicami*, Warszawa 1999, s. 85–99.

Jan KLECZYŃSKI, *Idea i forma. Rzecz o dążeniach sztuki polskiej*, Warszawa [1931], s. 34–36.

Thierry SAVATIER, *Początek świata. Historia obrazu Gustave'a Courbета*, tłum. Krystyna Belaid, Gdańsk 2015 (Przygody Ciała).

Eugène FROMENTIN, *Mistrzowie dawni*, tłum. z franc. Jan Cybis, Wrocław 1956 (Teksty Źródłowe do Dziejów Sztuki, VI).

Sztuka polska po 1945 roku. Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Warszawa, listopad 1984, Warszawa 1987.

Art, Culture, and Media Under the Third Reich, red. Richard A. ETLIN, Chicago-London 2002.

Ars auro prior. Studia Ioanni Białostocki sexagenario dicata, red. Juliusz A. CHROŚCICKI et al., Warszawa 1981.

Pionierki. Krytyka artystyczna kobiet 1839–1879. Antologia, oprac. Joanna M. SOSNOWSKA, współprac. Magdalena KASA, Warszawa 2016.

Dla Katalogu Zabytków Sztuki w Polsce przyjęto następującą formułę zapisu:

Katalog Zabytków Sztuki w Polsce (dalej: KZSP), Seria Nowa, t. III: *Województwo rzeszowskie*, red. Małgorzata OMILANOWSKA, Jakub SITO, z. 5: *Łańcut i okolice*, oprac. eid., Warszawa 1994.

Katalog Zabytków Sztuki w Polsce (dalej: KZSP), Seria Nowa, t. IV: *Województwo wrocławskie*, red. Jakub POKORA, Mieczysław ZLAT, z. 3: *Milicz, Żmigród, Twardogóra i okolice*, oprac. Jan WRABEC, Warszawa 1997.

Artykuły w pracach zbiorowych i antologiach

Imię i pisane wersalikami nazwisko autora, tytuł wyróżniony kursywą, [w:] tytuł pracy zbiorowej/antologii wyróżniony kursywą, redaktor/autor opracowania, miejsce i rok wydania, strona/strony oddzielone półpauzą bez spacji (s. ??–??). Np.:

Joanna POLLAKÓWNA, *O malarstwie Józefa Czapskiego*, [w:] *Sztuka polska po 1945 roku*. Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Warszawa, listopad 1984, Warszawa 1987, s. 99–113.

Keith HOLZ, *The Exiled Artists from Nazi Germany and Their Art*, [w:] *Art, Culture, and Media Under the Third Reich*, red. Richard A. ETLIN, Chicago-London 2002, s. 343–367.

Albert AURIER, *Symboliści* [1892], tłum. Hanna Morawska, [w:] *Moderniści o sztuce*, oprac. Elżbieta GRABSKA, Warszawa 1971, s. 352–367.

Wedle tej samej zasady zapisuje się artykuły w wydawnictwach wielotomowych, np. hasła biograficzne. Np.:

Jurij BIRIUŁOW, *Schimser Jan*, [w:] *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających (zmarłych przed 1966 r.)*. Malarze, rzeźbiarze, graficy, t. X: *Sa–Się*, red. Urszula MAKOWSKA, Warszawa 2016, s. 154–159.

Jeżeli odwołania do danego wydawnictwa wielotomowego pojawiają się wielokrotnie, należy zastosować skrót np. SAP (w przypadku *Słownika artystów...*) lub PSB (w przypadku *Polskiego słownika biograficznego*), np. *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających (zmarłych przed 1966 r.). Malarze, rzeźbiarze, graficy* (dalej: SAP).

Artykuły w czasopismach

Imię i zapisane wersalikami nazwisko autora, wyróżniony kursywą tytuł artykułu, tytuł czasopisma w cudzysłowie typograficznym, nieoddzielony przecinkiem rok, numer, strona/strony oddzielone półpauzą bez spacji (s. ??–??). Jeśli publikacja ma numer DOI, należy go podać. Np.:

Susan E. REID, *Socialist Realism in the Stalinist Terror: The Industry of Socialism Art Exhibition, 1935–41*, „The Russian Review” 2001, nr 2, s. 153–184.

Günter BERGHAUS, *Lothar Schreyer a sztuka sceniczna ekspresjonizmu*, „Pamiętnik Teatralny” 2019, nr 1, s. 22-37. DOI: <https://doi.org/10.36744/pt.210>

W przypadku dzienników należy podać także datę dzienną (np. 22 VII) oraz ewentualnie informację o mutacji (wydanie poranne lub wieczorne). Np.:

Jan KLECZYŃSKI, *Wystawa dzieł Michaliny Krzyżanowskiej w „Zachęcie”*, „Kurier Warszawski” 1930, nr 79 [wyd. wiecz.] (21 III), s. 6–7.

Jeżeli autor artykułu użył pseudonimu mającego formę imienia i nazwiska, należy zastosować następujący zapis:

Jerzy STOKOWSKI [właśc. Jerzy Szeptycki], *Uwagi na marginesie salonu rzeźby*, „ABC-Nowiny Codzienne” 1937, nr 143 (8 V) s. 4.

Gdy w przypisie podaje się nazwisko autora używającego pseudonimu niemającego charakteru imienia i nazwiska lub kryptogramu czy kryptonimu, właściwy jest zapis:

H. St. [Henryk Struve], *Przegląd artystyczny. II*, „Kłosa” 1881, nr 817, s. 118.

Item. [Gustaw Czernicki], *Mozaika literacko-artystyczna*, „Rola” 1895, nr 18, s. 292.

Nierozwiązany pseudonim, kryptonim czy kryptogram zachowujemy w brzmieniu oryginalnym:

Lutnista, *Przegląd artystyczny*, „Przegląd Literacki. Dodatek do Kraju” 1887, nr 24, s. 5.

Jeżeli przywoływany tekst nie ma autora lub tytułu (albo jednego i drugiego), nie należy zaznaczać tego w przypisach.

Katalogi wystaw

Katalogi muzealne: tytuł zapisany kursywą, skrót kat. wyst., miejsce, czas trwania (jeżeli jest podany), imię i zapisane wersalikami nazwisko redaktora lub twórcy katalogu, miejsce i rok wydania. Np.:

Marian Wnuk 1906–1967, kat. wyst., Muzeum Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, red. Anna WROŃSKA, Warszawa 1996.

Berlin – Moskau 1900–1950, kat. wyst., Martin-Gropius-Bau, Berlin, 3 IX 1995 – 7 I 1996, red. Irina ANTONOWA, Jörn MERKERT, München-New York 1995.

Katalogi galeryjne: tytuł wystawy zapisany kursywą, skrót kat. wyst., nazwa galerii/instytucji wystawienniczej, czas trwania (jeżeli jest podany), miejsce i rok wydania. Np.:

Salon 1938, kat. wyst., Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, grudzień 1938, [s. 1.] [s. a.] (Przewodnik 137).

Jacek Sempoliński. Malarstwo, kat. wyst., 20 VI – 10 VII 1960, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych, Warszawa 1960.

Teksty publikowane w katalogach wystaw cytowane są zgodnie z zasadą przyjętą w przypadku prac zbiorowych i antologii.

Archiwalia

Przy powołaniu się na źródła archiwalne należy konsekwentnie stosować jeden z dwóch następujących zapisów:

1. nazwa archiwum/instytucji przechowującej dokument, nazwa zespołu, sygnatura, numer strony lub karty i po dwukropku tytuł/rodzaj dokumentu. Jeżeli dane archiwum lub zespół przywoływane są w przypisach wielokrotnie, przy pierwszym cytowaniu w nawiasie okrągłym należy podać skrót nazwy archiwum lub zespołu poprzedzony sformułowaniem „dalej:”. Np.:

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie (dalej: AGAD), Archiwum Komierowskich (dalej: Arch. Kom.), sygn. 9/9, s. 360: list F. Bielińskiego do T. Szydłowskiego z Otwocka [1745].

2. tytuł/rodzaj dokumentu, nazwa archiwum/instytucji przechowującej dokument, nazwa zespołu, sygnatura, numer strony lub karty. Np.:

List kierownika sekcji artystycznej WOKS-u L. N. Czerniawskiego i referenta Ksienii Krawczenki do Władysława Skoczylasa, Moskwa, 13 II 1934, Zbiory Specjalne IS PAN, Warszawa, Archiwum IPS, inw. 70,teczka: Korespondencja 1934, k. 114.

Prace niepublikowane

Imię i nazwisko autora oraz tytuł zapisane zgodnie z zasadą przyjętą odnośnie do publikacji, następnie miejsce i czas powstania pracy, jej rodzaj i miejsce przechowywania (lub sposób udostępnienia, np. adres strony internetowej). Np.:

Anna FRĄCKIEWICZ, *Czesław Knothe. Twórczość w zakresie meblarstwa i architektury wnętrz*, Warszawa 1992, s. 100, niepublikowana praca magisterska, Instytut Historii Sztuki UW.

Strony internetowe

Adresy artykułów publikowanych w czasopismach ukazujących się tylko w wersji cyfrowej zapisujemy następująco: imię i nazwisko autora oraz tytuł zapisane zgodnie z zasadą przyjętą odnośnie do artykułów w czasopismach papierowych, rok, numer pisma i strony. Np.:

Katarzyna CHMIELEWSKA, *Realizm socjalistyczny w nowym kontekście. Projekt badania historycznoliterackiego*, „Studia Litteraria et Historica” 2019, s. 1–21. DOI: <https://doi.org/10.11649/slh.2034>

W przypadku tekstów autorskich zamieszczanych na stronach internetowych należy zastosować zapis następujący: imię i nazwisko autora oraz tytuł jak w publikacjach papierowych, adres strony internetowej, informacja o czasie dostępu. Z zapisu adresu należy usunąć hiperłącze oraz podkreślenie. Np.:

Monika OCHNIO, *Santi Gucci*, <https://culture.pl/pl/tworca/santi-gucci> [dostęp: 1 VI 2020].

W innych przypadkach należy podać tytuł tekstu i adres strony lub tylko adres strony oraz czas dostępu.

Biblioteki cyfrowe

Poza uzasadnionymi przypadkami (np. unikatowość publikacji czy archiwalny charakter materiału) nie należy podawać adresów bibliotek cyfrowych udostępniających wykorzystany materiał. Adres strony internetowej należy podać wówczas, gdy tekst publikacji czy dokument archiwalny nie są udostępniane w postaci oryginalnej, lecz przetworzonej.

Skróty bibliograficzne

W przypisach należy stosować skróty łacińskie:

id. = idem; ead. = eadem; eid. = eidem; eaed. = eaedem; ibid. = ibidem. Np.:

Joanna POLLAKÓWNA, *O malarstwie Józefa Czapskiego*, [w:] *Sztuka polska po 1945 roku*. Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Warszawa, listopad 1984, Warszawa 1987, s. 99–113; ead., *Józef Czapski*, Warszawa 1993.

Zamiast skrótu „op. cit.” stosować należy zapis złożony z nazwiska autora oraz skrótu tytułu zakończonego trzykropkiem (skracamy go tak, by był „znaczący”, zwłaszcza w sytuacji, gdy

kilka tytułów zaczyna się tak samo). Dla publikacji przywoływanej powyżej stosujemy skrót „Ibid.”. Np.:

¹ HOLZ, *The Exiled Artists...*, s. 343.

² Ibid., s. 367.

W przypisach stosujemy także skróty zob. lub por. (konsekwentnie jeden lub drugi). Możliwe jest także użycie zapisu „cyt. za:”. Np.:

Maurice RAYNAL, *Qu'est-ce que le cubisme?*, „Commoedia”, grudzień 1913; cyt. za: Elżbieta GRABSKA, *„Moderne” i straż przednia. Apollinaire wśród krytyków i artystów 1900–1918*, Kraków 2003, s. 97.

ILUSTRACJE

W tekście należy wprowadzić odsyłacze do kolejnych ilustracji – (il. 1), nie wyróżniając ich kursywą czy boldem.

Podpisy pod ilustracje należy zredagować według poniższego wzoru. W uzasadnionych przypadkach podpisy mogą mieć brzmienie ustalone przez autora artykułu. Jeżeli wymaga tego umowa licencyjna, w podpisach należy umieścić także informacje o źródle ilustracji i związanych z nią prawach autorskich w brzmieniu określonym przez udzielającego licencji.

Wzór podpisu pod ilustracje:

Autor (jeżeli jest znany lub domniemany), tytuł dzieła lub nazwa i lokalizacja obiektu, czas powstania, miejsce przechowywania (ewentualnie nr inwentarzowy lub sygnatura). Fot. Imię [jeżeli jest to możliwe – pełne] i nazwisko autora fotografii, ewentualnie miejsce jej przechowywania i numer inwentarzowy lub sygnatura (odnosi się to przede wszystkim do fotografii archiwalnych). W przypadku reprodukcji należy podać: „Repr. wg” i wskazać źródło ilustracji. Np.:

Jan Matejko, Bitwa pod Grunwaldem, 1878, Muzeum Narodowe w Warszawie, MP 443. Fot. Pracownia Fotograficzna MNW (ewentualnie: Jan Kowalski, Pracownia Fotograficzna MNW)

Cyprian Godebski, pomnik Adama Mickiewicza, Warszawa, 1898. Fot. Jan Kowalski

Leandro Marconi, pałacyk Wilhelma Ellisa Raua, Warszawa, 1866–1868. Fot. Konrad Brandel, ok. 1875, Muzeum Narodowe w Warszawie. Repr. wg Danuta Jackiewicz, *Fotografowie Warszawy. Konrad Brandel 1838–1920*, Warszawa 2015, s. 60

Jeżeli ilustracja została zaczerpnięta z zasobów internetowych należy podać adres właściwej strony.